

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. rugsėjo 6 d.*

„Įsisteigimo laisvė — SESV 49 straipsnis — Mokesčių teisės aktai — Turto mokestis — Sumažinto turto mokesčio taikymo sąlygos — Turto mokesčio mokėtojo statuso praradimas perkėlus bendrovės buveinę į kitą valstybę narę — Apribojimas — Pateisinimas — Privalomieji bendrojo intereso pagrindai“

Byloje C-380/11

dėl *Tribunal administratif* (Liuksemburgas) 2011 m. liepos 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. liepos 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA

prieš

Administration des contributions en matière d'impôts

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai A. Prechal, K. Schieman, L. Bay Larsen ir C. Toader (pranešėja),

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA*, atstovaujamos advokato J.-P. Winandy,
- Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos C. Schiltz, padedamo advokato M. Adams,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Soulay ir W. Roels,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 49 straipsnio aiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA* (toliau – DIVI), pagal Italijos teisę įsteigtos bendrovės, kurios registruota buveinė yra Italijoje, ir Liuksemburgo mokesčių administratoriaus ginčą dėl sumažinto turto mokesčio, kuris buvo taikomas bendrovei *DA. DV. Family Holding Sàrl* (toliau – DADV), panaikinimo dėl to, kad pastaroji perkėlė savo buveinę į kitą valstybę narę nei Liuksemburgo Didžioji Hercogystė.

Liuksemburgo teisės aktai

- 3 1934 m. spalio 16 d. Turto mokesčio įstatyme (*Loi concernant l'impôt sur la fortune*), iš dalies pakeistame 2001 m. gruodžio 21 d. Įstatymu dėl atitinkamų nuostatų tiesioginių ir netiesioginių mokesčių srityje reformos (*Mémorial A 2001, 157, p. 3312*; toliau – LIF), reguliuojamas tiesioginis turto mokestis.
- 4 Iš šio įstatymo matyti, kad kolektyviniams vienetais taikomas šis tiesioginis mokestis.
- 5 Minėto įstatymo 8a straipsnyje leidžiama pasinaudoti turto mokesčio sumažinimu ir jame nustatytos šio sumažinimo taikymo sąlygos mokesčio mokėtojams, numatytiems LIF 1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte, tarp kurių nurodyti kolektyviniai vienetai.
- 6 LIF 8a straipsnis išdėstytas taip:
 - „1. 1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte nurodyti mokesčio mokėtojai, iš pelno už tam tikrus mokestinius metus išsipareigoję į savo balansą įtraukti rezervą, kuris bus išlaikomas penkerius kitus mokestinius metus, gali kartu su pajamų mokesčio deklaracija pateikti prašymą sumažinti už šiuos mokestinius metus mokėtiną turto mokestį. Mokestis sumažinamas viena penktąja sudaryto rezervo dalimi, tačiau ji negali viršyti juridinių asmenų pajamų mokesčio kartu su įmokomis į užimtumo fondą, mokėtino prieš galimus atskaitymus už tuos pačius mokestinius metus. Rezervas turi būti sudarytas skirstant mokestinių metų pelną, bet vėliausiai iki mokestinių metų, einančių po tų, kuriais buvo leista sumažinti mokestį, pabaigos.

<...>

 3. Tuo atveju, jeigu rezervas panaudojamas nepasibaigus penkerių metų laikotarpiui ne kapitalizacijos, o kitiems tikslams, mokesčio mokėtojo turto mokestis už atitinkamus einamuosius mokestinius metus padidėja penktąja panaudoto rezervo dalimi.

<...>

Susijungimo arba įgijimo atveju įsigyjanti bendrovė arba bet kuri grupei priklausanti bendrovė gali išlaikyti išnykstančios bendrovės balanse nurodytą rezervą tam, kad būtų įgyvendinta penkerių metų rezervo saugojimo sąlyga.“
- 7 Liuksemburgo teisės aktuose numatyta galimybė bendrovei rezidentei perkelti savo buveinę į kitą valstybę narę ir Pajamų mokesčio įstatymo (su pakeitimais, *Loi concernant l'impôt sur le revenu, Mémorial A 1967, 79, p. 1228*; toliau – LIR) 172 straipsnyje, kuriame nukreipiama į to paties įstatymo 169 straipsnį, numatytos tokio perkėlimo mokestinės pasekmės.

8 LIR 172 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai kolektyvinis vienetas rezidentas perkelia savo registruotą buveinę ir savo centrinę administraciją į užsienį ir dėl to nustoja būti mokesčių mokėtoju rezidentu, taikomos 169 straipsnio nuostatos. Perkėlimo momentu įvertinta visų balanso pasyvo ir aktyvo elementų vertė [turi būti] laikoma grynosiomis pajamomis likviduojant.

<...>“

9 LIR 169 straipsnyje numatyta:

„1. Kolektyvinių vienetų, kurių veikla nutraukta, grynasis pelnas, gautas likviduojant, yra apmokestinamas.

<...>

5. Investuotas grynasis aktyvas nutraukiant veiklą yra prieš šį nutraukimą buvusių mokesčių veiklos metų pabaigos aktyvas, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant juridinių asmenų pajamų mokestį. Jei remiantis šia baze nebuvo apmokestinta, mokestis nustatomas *ex officio* apmokestinant. Investuotas grynasis aktyvas sumažinamas ankstesnių mokesčių metų pelno, kuris buvo paskirstytas pasibaigus mokesčiniams metams, dydžiu.

<...>“

Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudicinis klausimas

- 10 DADV yra pagal Liuksemburgo teisę įsteigta bendrovė. Iki 2006 m. spalio 12 d. ji turėjo savo buveinę Liuksemburge. Tą dieną ji perkėlė savo buveinę į Italiją.
- 11 2004 m. DADV 50 965 EUR buvo sumažintas turto mokestis, o tai atitinka šios bendrovės mokėtiną turto mokesčio sumą nuo 10 193 000 EUR mokesčio bazės. Pagal LIF 8a straipsnio pirmą pastraipą paskirstant 2004 mokesčių metų pelną sudaryto nepaskirstytino rezervo suma buvo lygi 254 825 EUR.
- 12 Iš DADV parengtos mokesčio deklaracijos už 2005 mokesčius metus matyti, kad ji nurodė 9 364 604 EUR mokesčio bazę, nuo kurios reikėjo mokėti 46 820 EUR turto mokestį, todėl siekdama būti nuo jo atleista ji sudarė 234 100 EUR nepaskirstytiną rezervą.
- 13 Už 2006 metus DADV deklaravo 249 987 EUR mokesčio bazę, nuo kurios reikėjo sumokėti 1 245 EUR turto mokestį.
- 14 2006 m. gruodžio mėn. DIVI prisijungė DADV.
- 15 Kaip DADV teisių perėmėja, už laikotarpį, kuriuo ji buvo mokesčių mokėtoja Liuksemburge, pagal LIF 8a straipsnį DIVI paprašė sumažinti už 2005 ir 2006 mokesčius metus mokėtiną turto mokestį pirmajai bendrovei.
- 16 Mokesčių administratorius atsisakė patenkinti šiuos prašymus, nes LIF 8a straipsnyje numatytos sąlygos nebuvo įgyvendintos.

- 17 2009 m. liepos 15 d. mokesčių inspekcija DADV parengė du pranešimus apie mokėtiną mokestį už kiekvienus iš atitinkamų metų. Pirmame pranešime, susijusiame su 2005 mokestiniais metais, mokesčių administratorius manė, kad 2005 m. sausio 1 d. šios bendrovės mokesčio bazė buvo 9 364 000 EUR, todėl nustatė 46 820 EUR mokėtino turto mokesčio.
- 18 Antrame pranešime, susijusiame su 2006 mokestiniais metais, šis administratorius nustatė, kad 2006 m. sausio 1 d. mokesčio bazė buvo 9 131 000 EUR, ir nustatė 45 655 EUR mokėtino turto mokesčio.
- 19 Be to, tame pranešime mokesčių inspekcija nusprendė, kad DADV per anksti paskirstė pagal LIF 8a straipsnį paskirstant 2004 mokestinių metų pelną sudarytą rezervą. Todėl ši inspekcija DADV reikalavo sumokėti 50 965 EUR sumą, lygią turto mokesčio sumažinimui, kuriuo ši bendrovė pasinaudojo 2004 mokestiniais metais.
- 20 2009 m. spalio 9 d. DIVI pateikė skundą ir prašė pakeisti ar panaikinti šiuos du pranešimus apie mokėtiną mokestį ir nurodė, kad ji turėjo pasinaudoti mokesčio sumažinimu pagal LIF 8a straipsnį tiek, kiek sudarė nepaskirstytą rezervą, kaip antai numatytas šioje nuostatoje.
- 21 Kadangi mokesčių administratorius neatsakė į šį skundą, 2009 m. spalio 15 d. DIVI pateikė skundą *Tribunal administratif* siekdama, kad minėti pranešimai apie mokėtiną mokestį būtų pakeisti arba panaikinti.
- 22 Šiame teisme DIVI teigė, kad mokesčių inspekcija neteisingai taikė LIF 8a straipsnį. Ji nurodė, kad bendrovė DADV dėl turto mokesčio savo balanse numatė specialų rezervą, atitinkantį penkis kartus už 2004, 2005 ir 2006 m. mokėtino mokesčio sumą. DADV, jos buveinę perkėlus į Italiją, paliko šį rezervą įtrauktą į balansą. Po susijungimo rezervas taip pat buvo paliktas susijungimo rezerve ir 2008 m. gruodžio 31 d. įtrauktas į įsigyjančios bendrovės finansines ataskaitas.
- 23 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme mokesčių administratorius patvirtino, kad prašomas mokesčio sumažinimas nesuteiktas ne dėl to, kad buvo per anksti paskirstytas pagal LIF 8a straipsnį sudarytas rezervas, bet dėl to, kad mokesčių mokėtojas, pagal LIF 8a straipsnį prašantis sumažinti turto mokestį, turi būti įsisteigęs Liuksemburge tuomet, kai jis sudaro minėtą rezervą, ir, kol jį turi, privalo čia likti per laikotarpį, lygų penkeriems kitiems mokestiniams metams. Tačiau nagrinėjamu atveju DADV nebuvo turto mokesčio mokėtoja per visą penkerių metų rezervo turėjimo laikotarpį, kaip tai nurodyta LIF 8a straipsnio pirmoje pastraipoje.
- 24 Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, nagrinėjami pranešimai apie mokėtiną mokestį buvo parengti dėl reikalavimo būti apmokestinamam turto mokesčiu per visą laikotarpį, numatytą LIF 8a straipsnyje, nesilaikymo.
- 25 Vis dėlto DIVI tvirtina, kad LIF 8a straipsnio aiškinimas, kurio laikosi mokesčių inspekcija, prieštarauja Sąjungos teisei, konkrečiau kalbant, įsisteigimo laisvei.
- 26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad LIF 8a straipsnis ir ypač sąlyga, pagal kurią turto mokesčio sumažinimas priklauso nuo į balansą įrašyto rezervo išlaikymo kitus penkerius mokestinius metus, būtinai reiškia tai, jog bendrovė, kuri prašo pritaikyti šį sumažinimą, turi likti apmokestinama turto mokesčiu per šį laikotarpį. Taigi atrodo, kad dėl tokios nuostatos yra mažiau patrauklu įsteigti bendrovės rezidentės kitoje valstybėje narėje nei Liuksemburgo Didžioji Hercogystė.
- 27 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal administratif* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nuostata, kaip antai numatyta LIF 8a straipsnyje, pagal kurio pirmą pastraipą sumažinto turto mokesčio taikymui numatyta sąlyga likti Liuksemburgo turto mokesčio mokėtoju kitus penkerius mokestinius metus?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl Sutarties nuostatų, susijusių su įsisteigimo laisve, taikymo

- 28 Pagrindinėje byloje neginčijama, kad DADV, kuri yra Liuksemburge įsteigta bendrovė, vėliau perkėlė savo buveinę iš Liuksemburgo į Italiją. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad dėl šio perkėlimo DADV nebeatitinka reikalavimo būti Liuksemburgo turto mokesčio mokėtoja per visą LIF 8a straipsnyje nurodytą laikotarpį, todėl jai buvo pateikti pagrindinėje byloje nagrinėjami pranešimai apie mokėtiną mokestį.
- 29 Šiomis aplinkybėmis reikia pastebėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama nacionalinės teisės aktais tik nustatomos mokesstinės pasekmės pagal nacionalinę teisę įsteigtoms bendrovėms, kai jos nustoja būti Liuksemburgo turto mokesčio mokėtojos, be kita ko, perkėlus jų buveinę į kitą valstybę narę (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *National Grid Indus*, C-371/10, Rink. p. I-12273, 31 punktą).
- 30 Darytina išvada, kad DADV, kaip bendrovė, įsteigta pagal valstybės narės teisę ir Europos Sąjungoje turinti savo registruotą buveinę, pagal SESV 54 straipsnį, Sutarties nuostatas dėl įsisteigimo laisvės gali remtis SESV 49 straipsnyje numatytais teisėmis, be kita ko, siekdama ginčyti dėl buveinės perkėlimo į kitą valstybę narę atsisakymo jai taikyti mokesčio lengvatą, kuria ji galėjo naudotis laikotarpiu, kai turėjo savo buveinę Liuksemburge ir todėl jai buvo taikomas šios valstybės narės turto mokestis, teisėtumą.
- 31 Todėl ESV sutarties nuostatos, susijusios su įsisteigimo laive, taikomos tokiai situacijai, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje.

Dėl įsisteigimo laisvės apribojimo buvimo

- 32 SESV 49 straipsniu panaikinami įsisteigimo laisvės apribojimai. Net jei atsižvelgiant į Sutarties nuostatų dėl įsisteigimo laisvės formuluotę jos yra skirtos užtikrinti naudojimąsi priimančiojoje valstybėje narėje tomis pačiomis teisėmis kaip ir nacionalinių subjektų, jomis taip pat draudžiama, kad kilmės valstybė narė vienam iš savo piliečių ar pagal jos teisės aktus įsteigta bendrovei ribotų įsisteigimo laisvę kitoje valstybėje narėje (minėto Sprendimo *National Grid Indus* 35 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 33 Iš nusistovėjusios teismo praktikos taip pat matyti, kad įsisteigimo laisvės apribojimais turi būti laikomos visos priemonės, kuriomis šios laisvės įgyvendinimas draudžiamas, ribojamas arba dėl kurių tampa mažiau patrauklus (žr. 2004 m. spalio 5 d. Sprendimo *CaixaBank France*, C-442/02, Rink. p. I-8961, 11 punktą; 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C-298/05, Rink. p. I-10451, 34 punktą; 2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C-157/07, Rink. p. I-8061, 30 punktą ir 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *CIBA*, C-96/08, Rink. p. I-2911, 19 punktą).
- 34 Pagrindinėje byloje reikia konstatuoti, kad pagal Liuksemburgo teisę įsteigta bendrovė, kuri perkelia savo buveinę už Liuksemburgo teritorijos ribų per penkerius metus po mokesčių metų, kuriais jai pritaikytas turto mokesčio sumažinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, vertinama nepalankiau, palyginti su panašia bendrove, kuri išlaiko savo buveinę Liuksemburge.
- 35 Iš tiesų pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus į kitą valstybę narę nei Liuksemburgo Didžioji Hercogystė perkėlus pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos bendrovės buveinę per minėtą laikotarpį iš karto nutraukiamas sumažinto mokesčio taikymas, tačiau taip nedaroma, jei tokia bendrovė išlaiko savo buveinę Liuksemburgo teritorijoje. Turto mokesčio sumažinimo, taikyto

bendrovei, kuri išlaiko savo buveinę atitinkamos valstybės narės viduje, taikymas nutraukiamas, tik jei LIF 8a straipsnio trečioje pastraipoje numatytas rezervas yra panaudojamas prieš pasibaigiant penkerių metų laikotarpiui kitiems tikslams nei įtraukimas į bendrovės kapitalą.

- 36 Šiuo skirtingu vertinimu tiek, kiek jis susijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo turto mokesčio sumažinimo taikymo tvarka, kuri gali sukelti neigiamų pasekmių bendrovių, ketinančių perkelti savo buveinę už Liuksemburgo ribų, turtui, pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos bendrovės atgrasomos nuo buveinės perkėlimo į kitą valstybę narę per penkerius metus po mokestinių metų, kuriais joms buvo pritaikytas turto mokesčio sumažinimas (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *de Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, Rink. p. I-2409, 46 punktą; 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *N*, C-470/04, Rink. p. I-7409, 35 punktą ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-38/10, 28 punktą).
- 37 Priešingai, nei tvirtina Liuksemburgo vyriausybė, toks konstatuotas skirtingas vertinimas negrindžiamas objektyvios padėties skirtumu. Atsižvelgiant į valstybės narės teisės aktus, kuriais siekiama taikyti sumažintą turto mokestį, renkama jos teritorijoje, pagal šios valstybės narės teisę įsteigtos bendrovės, kuri perkelia savo buveinę į kitą valstybę narę, padėtis yra panaši į taip pat pagal pirmosios valstybės narės teisę įsteigtos bendrovės, kuri išlaiko savo buveinę šioje valstybėje narėje, padėtį tiek, kiek tai susiję su turto mokesčio, renkamo pirmojoje valstybėje narėje, sumažinimu iki buveinės perkėlimo (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *National Grid Indus* 38 punktą ir *Komisija prieš Portugaliją* 29 punktą).
- 38 Pirmiausia Liuksemburgo vyriausybė tvirtino, kad LIF 8a straipsnį buvo nustota taikyti DIVI ir, be kita ko, atgaline data šiai bendrovei buvo panaikintas turto mokesčio sumažinimas ne dėl DADV buveinės perkėlimo už Liuksemburgo teritorijos ribų, bet dėl LIF 8a straipsnio pirmoje ir trečioje pastraipose numatytų dviejų sąlygų, kuriomis reikalaujama, kad rezervas būtų laikomas bendrovės balanse penkerius metus po jo sudarymo ir kad jis nebūtų panaudotas kitiems tikslams, nesilaikymo.
- 39 Su tokiais argumentais negalima sutikti. Pagrindinėje byloje nagrinėjamas sumažinto turto mokesčio nebetaikymas nėra rezervo panaudojimo prieš pasibaigiant penkerių metų laikotarpiui kitiems nei numatyta LIF 8a straipsnio trečioje pastraipoje tikslams pasekmė. Iš tiesų iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad DADV ir vėliau DIVI išlaikė LIF 8a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytą rezervą balanse. Darytina išvada, kaip vėliau tai pripažino Liuksemburgo vyriausybė, kad LIF 8a straipsnyje numatyta lengvata nebuvo taikoma dėl to, jog DADV nebuvo apmokestinama Liuksemburgo turto mokesčiu penkerius metus sudarius LIF 8a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytą rezervą. Jei DADV būtų išlaikiusi savo buveinę Liuksemburgo teritorijoje, jai būtų toliau taikyta ši mokesčio lengvata.
- 40 Iš to matyti, kad skirtingas vertinimas, kuris pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės nuostatas taikomas pagal Liuksemburgo teisę įsteigtoms bendrovėms, perkeliančioms savo buveines į kitą valstybę narę, palyginti su pagal Liuksemburgo teisę įsteigtomis bendrovėmis, išlaikančiomis savo buveines Liuksemburgo teritorijoje, yra iš esmės ESV sutarties nuostatomis uždraustas įsisteigimo laisvės apribojimas.

Dėl įsisteigimo laisvės apribojimo pateisinimo

- 41 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad įsisteigimo laisvės apribojimas gali būti leidžiamas tik tuo atveju, jeigu jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net tokiu atveju šis apribojimas turi būti tinkamas užtikrinti atitinkamo tikslo įgyvendinimą ir neviršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (žr. minėto Sprendimo *National Grid Indus* 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 42 Anot Liuksemburgo vyriausybės, įsisteigimo laisvės apribojimas pateisinamas siekiu užtikrinti subalansuotą teisės apmokestinti paskirstymą tarp valstybių narių pagal teritorialumo principą.
- 43 Šiuo aspektu reikia priminti, kad apmokestinimo įgaliojimų paskirstymo tarp valstybių narių apsauga yra Teisingumo Teismo pripažintas teisėtas tikslas (minėto Sprendimo *National Grid Indus* 45 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 44 Vis dėlto tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, konstatuotas įsisteigimo laisvės apribojimas negali būti pateisintas subalansuoto teisės apmokestinti paskirstymo tarp valstybių narių reikalavimu.
- 45 Šiuo klausimu užtenka pažymėti, kaip pažymėjo Europos Komisija, kad bendrovei nebetaikant anksčiau taikyto sumažinto turto mokesčio ir reikalaujant nedelsiant jį sumokėti šiai bendrovei perkėlus savo buveinę į kitą valstybę narę nei Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, neužtikrinama nei pastarosios valstybės narės teisė apmokestinti, nei subalansuotas teisės apmokestinti paskirstymas tarp valstybių narių. Iš tiesų vien remiantis pačia lengvatos taikymo panaikinimo tvarka darytina išvada, kad valstybė narė iš anksto sutiko taikyti šią lengvatą ir todėl sumažinti turto mokesčių mokesčio mokėtojams rezidentams, jei įgyvendintos LIF 8a straipsnyje numatytos sąlygos.
- 46 Pagrindinėje byloje nagrinėjamo ribojimo juo labiau negalima pateisinti būtinybe užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos darnumą, kuri Teisingumo Teismas yra pripažinęs svarbiu bendrojo intereso pagrindu (šiuo klausimu žr. 1992 m. sausio 28 d. Sprendimo *Bachmann*, C-204/90, Rink. p. I-249, 28 punktą ir Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-300/90, Rink. p. I -305, 21 punktą).
- 47 Iš tiesų tokiam pateisinimui pagrįsti reikia įrodyti tiesioginį ryšį tarp atitinkamos mokesčių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečia mokesčių rinkliava (žr. 2007 m. kovo 29 d. Sprendimo *Rewe Zentralfinanz*, C-347/04, Rink. p. I-2647, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tokio tiesioginio ryšio nėra, jei kalbama, be kita ko, apie skirtingus mokesčius ar skirtingų mokesčių mokėtojų mokesčių vertinimą (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Bosal*, C-168/01, Rink. p. I-9409, 30 punktą ir 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Vengriją*, C-253/09, Rink. p. I-12391, 77 punktą).
- 48 Taigi išnagrinėjus pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus matyti, kad nėra tiesioginio ryšio tarp, pirma, sumažinto turto mokesčio taikymo bendrovei, kuri įgyvendina LIF 8a straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintas sąlygas, ir, antra, šiais teisės aktais siekiamų tikslų, t. y. be kita ko, kompensuoti minėtą mokesčio lengvatą papildomomis juridinių asmenų pajamų mokesčio ir prekybos mokesčio už veiklos pelną per metus, per kuriuos išlaikomas LIF 8a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytas rezervas, įplaukomis.
- 49 Darytina išvada, kad, kaip pabrėžia Komisija, tokio vėlesnio apmokestinimo tolimu ir atsitiktiniu pobūdžiu negalima pateisinti kliūtis naudotis įsisteigimo laisve, įtvirtintos minėtame LIF straipsnyje.
- 50 Kalbant apie pagrindinį LIF 8a straipsnyje įtvirtinta mokesčio sistema siekiamą tikslą, kaip antai jis suformuluotas jo priėmimo parengiamuosiuose dokumentuose, t. y. ketinimą padidinti nacionalines mokesčių įplaukas, užtenka priminti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog mokesčių įplaukų paieška negali būti laikoma privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, kuriuo būtų galima remtis norint pateisinti pagrindinei laisvei iš esmės prieštaraujančią priemonę (žr. 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *ICI*, C-264/96, Rink. p. I-4695, 28 punktą ir 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.*, C-397/98 ir C-410/98, Rink. p. I-1727, 59 punktą).
- 51 Remiantis išdėstyta analize, tokia nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, negali būti pateisinta privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais.

- 52 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos siekiant taikyti sumažintą turto mokestį yra numatyta sąlyga likti šio mokesčio mokėtoju kitus penkerius mokestinius metus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos siekiant taikyti sumažintą turto mokestį yra numatyta sąlyga likti šio mokesčio mokėtoju kitus penkerius mokestinius metus.

Parašai.